

Lütfen Felsefe Yapın

Kütüphanecilik bilim ve mesleğinin ülkemiz açısından ele alındığında kısa sayılamayacak bir geçmişi vardır.

Elli yılı aşan, üniversite düzeyinde, eğitim ve öğretim; bugün dört üniversitede kütüphanecilik bölümlerinin varlığı; ellinci yaşına girecek bir mesleki dernek olarak Türk Kütüphaneciler Derneği (tabii ki genç “Üniversite ve Araştırma Kütüphanecileri Derneği” de unutulmamalıdır.) ; yine ellinci yılına merdiven dayamış ve kurumsallaşmış bir mesleki dergi olarak Türk Kütüphaneciliği...

Bu kısa tarihçe, Türkiye Cumhuriyeti’nin bile henüz yetmiş beş yaşında olduğunu düşündüğümüzde, ülkemizde “Kütüphanecilik” in hatırı sayılır bir mazisi olduğunu kabul etmemizi gerektirmektedir.

Bununla birlikte, bir bütün olarak kütüphaneciliğimizi (eğitim – öğretim, dernekler, yayınlar, kütüphaneler, kütüphaneciler...) ele alarak bugüne baktığımızda, kurulabilecek olumlu cümlelerin pek de fazla olmadığı görülecektir. Kısaca söylemek gerekirse, bünyede oldukça ciddi hastalıkların varlığı kabul edilmekle birlikte, bazı lokal tedaviler uygulandığından ve bu tedaviler, ne kadar işe yarar olsalar da, hastalığın tedavisine tam olarak yanıt vermediğinden, “illet” bir türlü bünyeden tam olarak atılamamaktadır.

Bu noktada tedavi yolunda bugüne kadar yapılanları asla küçümsemeyerek ve hatta hürmetle anarak, konuya farklı bir açıdan bakmakta yarar olduğunu düşünüyorum. Ve diyorum ki gelin aşağıdaki sorulara bir göz atalım;

1. Kütüphanecilik bilim ve mesleği toplumda tanınmakta mıdır?
2. Kütüphanecilik Bilimi, diğer disiplinler arasında hak ettiği yeri alabilmiş midir?
3. Kütüphaneler, hizmet verdikleri/vermeleri gereken hedef kitleyle (mevcut ve potansiyel) aralarında bir bağ kurabilmişler midir?
4. Kütüphaneler genel olarak toplumdan, özelde de hedef kitlelerinden maddi ve manevi destek alabilmekte midirler? Bu desteği sağlayabilmek için neler yapmaktadırlar?
5. Kütüphaneciler problemlerinin sıralamasını yaparken ilk sırayı ne zamana kadar özlük haklarına vereceklerdir?
6. Kütüphaneciler bu problemleri çözüldüğünde (özellikle ücret artışı konusu) hangi problemi birinci sıraya çıkartacaklardır?
7. Kütüphaneciler özlük haklarının iyileştirilmesiyle birlikte mesleki derneklerine daha fazla destek verecek, mesleki çalışma ve yayınlara daha çok ilgi gösterecek ve daha dinç ve berrak bir beyinle mesleki problemleri düşünecekler midir?

Bu soruların adedini artırmak ve içeriğini genişletmek çok kolay, ancak burada bir o

kadar da gereksizdir. Yapılması gereken ise artık eyleme geçmektir.

Öyle bir eylem ki, her ne kadar yasaklansa, zincirlense ve kalıplar arası-
na alınmak istense de, kutsallığından ve saygıdeğerliğinden hiçbir şey kay-
betmeyen ve varolmanın (ve tabii ki insan olmanın) olmazsa olmazı sayılan
bir eylem; **Düşünmek.**

Biz burada, “düşünme eylemi”ni günlük dildeki anlamıyla “felsefe yap-
ma” kavramına karşılık gördüğümüzden, yer değişikliği yapmayı, okurun
bağışlamasına sığınarak, tercih edeceğiz.

Hemen hepimiz “felsefe yapma” kavramını bir yerlerde duymuşuzdur ve
hatta kendimize söylenmiştir. Herhangi bir konuda görüş bildirdiğimizde,
hele bir de yüksek perdeden bir şeyler söylediğimizde karşımızdaki algı güç-
lüğü çekecek olursa, “felsefe yapma kardeşim” şeklinde bir tepkiyle karşılaş-
mamız işten bile değildir.

Oysa, hemen her alanda ve asıl konumuz olduğu üzere “kütüphanecilik”
alanında **bir büyük eksiktir** “felsefe yapmak”. Adeta beyinlerimiz cilasız
kalmıştır felsefe yapmaktan... Toprağın suya hasret kaldığında çoraklaş-
ması ve verimsizleşmesi ne ise, felsefe yaparak cilalanmayan beynin paslan-
ması ve “ağ bağlaması” da odur. Ve asıl örümcek kafalılık felsefe yapmamak
ve beyni durağanlaştırmaktır, bu açıdan bakıldığında.

O halde şimdi felsefe yaparak ağsız ve ıslıl ıslıl cilalı beyinlerimizin varlı-
ğını göstermenin zamanıdır.

Türk Kütüphaneciliği dergisinin yeni “Yayın Kurulu” nun oluşmasında,
özellikle “Görüşler – Okuyucu Mektupları” bölümünden sorumlu olarak, gö-
rev almış bir meslektaşınız olarak, hepimizi ve giderek toplumu etkileyen
problemler üzerine **“felsefe yapmanızı”** rica ediyor ve varolduğunuzu ka-
nıtlayan felsefi ürünlerinizi bekliyorum.

Lütfen felsefe yapın, hem de inadına...

Erol Yılmaz
Yükseköğretim Kurulu
Yayın ve Dokümantasyon
Daire Başkanlığı